

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/30/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200500
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5013200500.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: JUDr. B. M., advokát so sídlom Kukučínova 12, Žilina, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie Slobody 12, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Sp. zn. 1579/12, Ev. č. 2556/12 zo dňa 3. augusta 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/64/2013-63 zo dňa 11. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/64/2013-63 zo dňa 11. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho odboru Centra právnej pomoci Sp. zn. 1579/12, Ev. č. 2556/12 zo dňa 03.08.2012, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Centra právnej pomoci Sp. zn. 1579/12, Ev. č. 1784/12 zo dňa 04.06.2012 o priznaní trov právneho zastúpenia vo výške 4603,72 € za zastupovanie účastníka konania E. W. v právnej veci o návrhu navrhovateľa na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2C/225/2005.

V rozhodnutí Centrum právnej pomoci uviedlo, že žalobca bol na zastupovanie E. W. v konaní o návrhu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti ustanovený uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 2C/225/05-34 zo 04.11.2005. Žalobca si uplatnil voči centru nárok na vyplatenie trov právneho zastúpenia vo výške 12 391,50 €, a to ako tarifnú odmenu podľa § 10 ods. 1 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.") za úkony právnej služby

poskytnuté od 10.11.2005 do 12.04.2010. Žalovaný v rozhodnutí poukázal na to, že odmenu advokáta za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi vyplácanú Centrom právnej pomoci upravujú v tomto prípade ustanovenia § 14a až 14f vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení platnom do 31.05.2009, resp. § 14a až 14c tejto vyhlášky v znení platnom od 01.06.2009. Výšku priznanej odmeny žalovaný vyčíslil z hodnoty veci, ktorá bola predmetom súdneho konania - 11 591 000 Sk, pričom uplatnený nárok k 1 podielu vlastníctva predstavoval výšku 2 897 750 Sk. Odmena za zastupovanie vo veciach, ak je predmetom konania určenie vlastníckeho práva (§ 14b ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) je podľa § 14a ods. 1 citovanej vyhlášky vo výške 108 000 Sk, t.j. 3584,94 €. Vzhľadom na to, že voči rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané odvolanie, centrum priznalo žalobcovi odmenu za odvolacie konanie podľa § 14a ods. 3 v spojení s § 14a ods. 2 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. účinné od 01.06.2009 vo výške 200 €. Zároveň boli priznané režijné paušály podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 83,73 € a DPH vo výške 735,05 €.

Žalovaný v rozhodnutí poukázal na ustanovenie § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“), ktoré pri rozhodovaní o nároku na odmenu advokáta odkazuje na tretiu hlavu druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ktorá bola do právneho poriadku SR zavedená až od 01.01.2006. Rozhodovanie o trovách podľa druhej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z. by bolo nad rámec centru zverených právomocí s ohľadom na § 15 zákona č. 327/2005 Z. z.. Z týchto dôvodov nie je v právomoci centra rozhodnúť ani o náhradách vo forme režijných paušálov za úkony právnej služby vykonané v roku 2005.

Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku stotožnil s právnou argumentáciou žalovaného ohľadne aplikácie jednotlivých právnych úprav pri posudzovaní nároku žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia. Uviedol, že podľa právnej úpravy platnej v čase vydania napadnutého rozhodnutia, ak bol účastníkovi ustanovený zástupca súdom, centrum malo právomoc o trovách zástupcu rozhodovať len podľa § 15 zákona č. 327/2005 Z. z. a tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z., a to od 01.01.2010 (dovtedy o týchto trovách rozhodoval súd). Centrum má právomoc rozhodovať podľa § 15 zákona č. 327/2005 Z. z. účinného od 01.01.2006 a čo sa týka samotnej výšky takto priznávaných trov, podľa tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z. taktiež účinné od 01.01.2006, s prihliadnutím na prechodné ustanovenie § 20a citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Toto prechodné ustanovenie rieši použitie jednotlivých znení tretej hlavy druhej časti vyhlášky vo vzťahu k dátumu vykonania jednotlivých úkonov právnej pomoci tak, že použije sa to znenie, ktoré platilo v čase vykonania konkrétneho úkonu právnej služby, t.j. za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 01.06.2009 sa použijú doterajšie predpisy (t.j. účinné od 01.01.2006 do 31.05.2009) a za úkony právnych služieb vykonané od 01.06.2009 sa už použije tretia hlava druhej časti v znení účinnom od 01.06.2009.

Nakoľko ustanovenie § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. okrem podmienky, že oprávnenej osobe nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, obsahuje taktiež odkaz na tretiu hlavu druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z., správne orgány podľa krajského súdu správne konštatovali, že pri priznaní odmeny žalobcovi nemohli postupovať podľa druhej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Vzhľadom na uvedené považoval krajský súd námietku žalobcu, že malo byť rozhodované podľa § 10 a 14 cit. vyhlášky (čo sú ustanovenia uvedené v druhej časti druhej hlavy vyhlášky), za nedôvodnú. Rovnako považoval za nedôvodnú aj námietku žalobcu, že mu nebola priznaná celá výška trov právneho zastúpenia podľa jeho vyčíslenia vychádzajúceho z druhej časti druhej hlavy vyhlášky, nakoľko výška odmeny sa spravovala vyššie uvedenými právnymi normami a priznanie trov právneho zastúpenia v nižšej výške bolo súladné so zákonom.

Pokiaľ sa jedná o odmenu za úkony pred 01.01.2006, krajský súd konštatoval, že centrum nemá právomoc rozhodovať o úkonoch právnej pomoci uskutočnených pred týmto dátumom, keďže môže rozhodovať len podľa tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ktorá je sama účinná od 01.01.2006 a teda v čase vykonania týchto úkonov neexistovala. Aj keď správne orgány v

odôvodneniach rozhodnutí konštatovali nedostatok právomoci rozhodovať o odmene za tieto úkony, vo výrokoch prvostupňového ani druhostupňového rozhodnutia nedošlo k zastaveniu konania v tejto časti. Táto vada však bola podľa názoru krajského súdu odstránená vydaním rozhodnutia žalovaného č. 965/13, R.z. 13471/13 zo dňa 10.04.2013, ktorým bolo prvostupňové rozhodnutie Centra právnej pomoci zmenené tak, že konanie o náhrade trov právneho zastúpenia v časti náhrady za úkony právnej služby vykonané žalobcom pred zavedením tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z. bolo zastavené podľa § 30 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby napadnutý rozsudok zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného a žalobcovi priznal náhradu trov konania. Namietal, že sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že rozhodnutie Centra o trovách konania pred 01.01.2006 by bolo nesprávne a nezákonné. Vychádzajúc z vyhlášky č. 655/2004 Z. z., expresívne v § 14a až § 14f nie je vylúčené právo a povinnosť rozhodovať o nároku právneho zástupcu za úkony advokáta za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi v občiansko-súdnom konaní. Ani záverečné a prechodné ustanovenia nevylučujú tento spôsob rozhodnutia. Zákonodarca mal záujem v druhej hlave, v tretej hlave vyhlášky č. 655/2004 Z. z. riešiť otázku odmeny za právne zastupovanie. V konkrétnom prípade, s prihliadnutím na hodnotu sporu, v rozsahu § 10 citovanej vyhlášky. Poukázal na to, že o jeho odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu zo dňa 04.06.2012 (ktoré podpísala vedúca právneho odboru) rozhodovalo opäť Centrum právnej pomoci (právny odbor ako príslušný odvolací útvar), pričom sa v celom rozsahu stotožnilo so skutkovými a právnymi závermi uvádzanými v rozhodnutí Centra právnej pomoci zo dňa 04.06.2012. Namietal, že rozhodnutie žalovaného č. 965/13, R.z. 13471/13, na ktoré poukazuje krajský súd a ktorým podľa krajského súdu správny orgán zhojil vadu spočívajúcu v nezastavení konania pre nedostatok právomoci rozhodnúť o časti predmetu konania, je predmetom žalobného návrhu v inom súdnom konaní a nie v tomto prípade. Pri rozhodovaní je potrebné vychádzať zo žalobného návrhu a listinných dôkazov vykonaných v tomto konaní a spis krajského súdu, ktorým bolo rozhodované o návrhu k rozhodnutiu č. 965/13, R.z. 13471/13, nebol pripojený a oboznamovaný v prejednávanej veci. Uviedol, že rozhodnutím žalovaného došlo k situácii, že nie sú priznané trovy právneho zastúpenia za úkony realizované právnym zástupcom navrhovateľa vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2C/225/2005 za obdobie od roku 2005 až 2008, do obdobia 31.05.2009.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a o trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uviedol, že Centrum právnej pomoci vzniklo až 01.01.2006 a do tohto obdobia advokátov ustanovovali a o ich odmene rozhodovali iba sudy, pričom odmenu priznávali podľa druhej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Centrum je povinné a oprávnené rozhodovať podľa tretej hlavy druhej časti (Tarifná odmena advokáta za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi v občianskom súdnom konaní), ktorá bola do vyhlášky č. 655/2004 Z. z. zavedená novelou č. 649/2005 Z. z. účinnou od 01.01.2006. Rozhodovanie o trovách zastúpenia podľa druhej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za úkony, vykonané pred 01.01.2006, by bolo rozhodovaním nad rámec Centru zverených právomocí.

Centrum na základe uvedeného postupuje v súlade so zákonom, keď konanie v časti náhrady trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby vykonané pred zavedením tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z. zastavuje podľa § 30 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, nakoľko vec nepatrí do pôsobnosti centra, a nie je ani možné ju postúpiť príslušnému orgánu (keďže ustanovenie § 20 Správneho poriadku neumožňuje, aby správny orgán z dôvodu nedostatku právomoci postúpil vec súdu). Advokátovi rozhodnutím o zastavení časti konania o nároku na náhradu trov právneho zastúpenia v zastavenej časti nárok nezaniká, ale centrum podľa platných a účinných právnych predpisov nie je o tomto nároku oprávnené rozhodovať.

Žalovaný ďalej uviedol, že Centrum právnej pomoci sa organizačne člení na jednotlivé organizačné

zložky z rozdielnou pôsobnosťou. Podľa čl. 7 ods. 3 písm. m/ Organizačného poriadku zo dňa 12.03.2012 právny odbor plní funkciu odvolacieho útvaru Centra právnej pomoci. Hoci sa javí, že v oboch stupňoch rozhoduje ten istý orgán, nie je tomu tak, nakoľko prvostupňové rozhodnutie vydáva a podpisuje vedúci právneho odboru a o odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu rozhoduje komisia zložená z minimálne dvoch členov (zamestnancov) právneho odboru, avšak rozhodnutie o odvolaní podpisuje štatutárny orgán - riaditeľ Centra právnej pomoci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250a ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Ak ustanovený advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť štátu náhradu hotových výdavkov advokáta a odmenu za zastupovanie. Výška tejto odmeny sa určí podľa ustanovení osobitného predpisu (§ 149 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2009). Uvedené ustanovenie odkazuje na aplikáciu vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Ak bol účastníkovi súdom ustanovený zástupca alebo ak ide o zastupovanie na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, pri náhrade trov konania sa postupuje podľa osobitného predpisu (§ 149 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom od 01.01.2010). Uvedené ustanovenie odkazuje na aplikáciu § 15 zákona č. 327/2005 Z. z. a na ustanovenia tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Ak oprávnenej osobe nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, advokátovi prizná centrum odmenu za právne zastupovanie podľa ustanovení osobitného predpisu. To neplatí, ak advokát právo na náhradu trov konania neuplatnil riadne a včas v konaní pred súdom; v takom prípade advokátovi právo na priznanie odmeny centrom nevznikne (§ 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z.). Uvedené ustanovenie odkazuje na aplikáciu tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Ak sa vo veciach určenia platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov, vo veciach určenia, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, hodnota sporu dá určiť, alebo ak je predmetom konania určenie vlastníckeho práva, základná sadzba tarifnej odmeny sa určí podľa § 14a ods. 1 (§ 14b ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. účinné od 01.01.2006).

Z § 14a ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (účinné od 01.01.2006) vyplýva, že vo veci, kde predmetom konania je zaplatenie peňažnej sumy nad 500 000 Sk do 3 000 000 Sk, je základná sadzba tarifnej odmeny 36 000 Sk + 1500 Sk za každých aj začatých 50 000 Sk prevyšujúcich sumu 500 000 Sk.

Odmena je vo veciach upravených Občianskym zákonníkom 200 €. Rovnaká odmena ako v odseku 2 patrí advokátovi za zastupovanie v odvolacom konaní a dovolacom konaní (§ 14a ods. 2 písm. a/, ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. účinné od 01.06.2009).

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie

výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu a zhodne so závermi krajského súdu konštatuje nasledovné.

Uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 2C/225/05-34 zo 04.11.2005 súd ustanovil žalobcu ako advokáta oprávnenej osobe na ochranu jej práv a záujmov v konaní o návrhu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Poskytovanie právnych služieb oprávnenej osobe skončilo rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/17/2011-260 zo dňa 07.04.2011, ktorým súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej okresný súd návrh oprávnenej osoby zamietol. Okresný súd Žilina uznesením č. k. 2C/225/2005-271 z 11.10.2011, právoplatným dňa 03.11.2011, zastavil konanie vo veci priznania odmeny ustanoveného právneho zástupcu (žalobcu) a vec postúpil žalovanému. Napadnutým rozhodnutím žalovaný priznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 4603,72 € podľa ustanovení § 14a ods. 1 a 14b ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. účinné od 01.01.2006 za zastupovanie účastníka v konaní na prvom stupni a podľa ustanovení § 14a ods. 2 písm. a/ a ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. účinné od 01.06.2009 za zastupovanie v odvolacom konaní.

Právna úprava účinná do 31.12.2009 rozlišovala prípady ustanovenia advokáta súdom a určenie advokáta centrom a tiež existovala tzv. „dvojkoľajnosť“ aj v procese priznávania trov právneho zastúpenia účastníka konania alebo oprávnenej osoby. Ak bol advokát za právneho zástupcu účastníka konania ustanovený rozhodnutím súdu a súd o odmene advokáta rozhodoval do 31.12.2009, súd pri stanovení výšky odmeny advokáta postupoval podľa § 149 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2009, ktoré pri určovaní výšky odmeny odkazovalo na celú vyhlášku č. 655/2004 Z. z., teda bez odkazu na nejaké jej konkrétne ustanovenia.

Zákomom č. 495/2009 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinným od 01.01.2010 došlo okrem iného aj k novelizácii ustanovenia § 149 ods. 2 O.s.p.. Táto novela priniesla významný posun v procese odmeňovania advokátov poskytujúcich bezplatnú právnu pomoc osobám v materiálnej núdzi. Súdny stratil právomoc rozhodovať o odmene advokáta ustanoveného súdom a táto právomoc prešla na Centrum právnej pomoci, ktoré o odmene rozhoduje postupom podľa § 15 zákona č. 327/2005 Z. z. a podľa tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že rozhodnutie a postup správnych orgánov oboch stupňov bol v súlade so zákonom. O odmene ustanoveného advokáta malo právomoc rozhodovať Centrum právnej pomoci, a to podľa § 15 zákona č. 327/2005 Z. z. a tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Námetka, že centrum malo na rozhodovanie o trovách právneho zastúpenia aplikovať § 10 vyhlášky, nemá oporu v zákone, nakoľko podľa platnej právnej úpravy sa ustanovenému advokátovi za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi priznáva paušálna odmena konanie ako celok (podľa tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) a nie odmena za jednotlivé úkony právnej služby podľa druhej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Žalobcovi bola odmena za zastupovanie priznaná v súlade s touto právnou úpravou, a to tak za prvostupňové ako aj za odvolacie občianske súdne konanie.

Pokiaľ krajský súd poukázal na rozhodnutie žalovaného č. 965/13, R.z. 13471/13 zo dňa 10.04.2013, ktorým bolo konanie o náhrade trov právneho zastúpenia v časti náhrady za úkony právnej služby vykonané pred 01.01.2006 zastavené podľa § 30 ods. 1 písm. e/ správneho poriadku, nemožno súhlasiť so žalobcom, že sa jednalo o rozhodovanie nad rámec žalobných dôvodov. Uvedené rozhodnutie sa týkalo predmetu konania v prejednávanej veci a žalobca jeho existenciu nijako nespochybňoval.

Najvyšší súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, že v oboch stupňoch rozhodoval ten istý správny orgán. Centrum právnej pomoci je štátna rozpočtová organizácia, ktorá inštitucionálne zabezpečuje poskytovanie právnej pomoci, pričom podrobnosti o organizácii a o delbe pôsobnosti medzi jednotlivé útvary centra upravuje štatút ako aj organizačný poriadok centra. Rozhodnutia oboch stupňov sú síce vydané pod hlavičkou Centra právnej pomoci, ale z týchto rozhodnutí je zrejmé, že ich vydali rozdielne zložky tohto orgánu podľa rozhodovacích právomocí prináležiacich im v zmysle ustanovení

štatútu a organizačného poriadku (ako to uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení).

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/64/2013-63 zo dňa 11.02.2014 ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobca v konaní nebol úspešný, preto mu súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.